

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0947 van 12 april 2016
in de zaak 1213/0220/A/6/0202

In zake:

1. mevrouw **H.M.J. SMEETS**
2. mevrouw **Rika ALBRECHTS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Andy BEELEN
kantoor houdende te 3740 Bilzen, Grensstraat 4
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de bvba **MAXIM PALACE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gerald KINDERMANS
kantoor houdende te 3870 Heers, Steenweg 161
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 december 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 11 oktober 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen van 8 juni 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van 43 parkeerplaatsen volgens de op het bijgaande plan aangeduide werken, onder de voorwaarde dat de groenaanleg overeenkomstig het plan wordt uitgevoerd in het eerstvolgende plantseizoen nadat van deze vergunning gebruik mag worden gemaakt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3630 Maasmechelen, Ringlaan 412 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 931X29.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 5 februari 2013, genomen op grond van artikel 4.8.14, §1 VCRO, werd vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht kennelijk niet-ontvankelijk lijkt.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Met een beschikking van 3 april 2013, genomen op grond van artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO, werd vastgesteld dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is en dat de procedure wordt voortgezet.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 3 december 2013 in de eerste kamer, waar de zaak in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 29 februari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de zesde kamer.

Bij tussenarrest van 3 maart 2016 heeft de voorzitter van de zesde kamer de debatten heropend om het beroep te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen om te verschijnen voor de openbare zitting van 22 maart 2016, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

De partijen zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba MAXIM PALACE verzoekt met een aangetekende brief van 26 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 7 mei 2013 de tussenkommende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 16 maart 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van 43 privé parkings”* bij de feestzaal ‘Maxim Palace’.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan ‘Limburgs Maasland’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 april 2012 tot en met 12 mei 2012, wordt een (gezamenlijk) bezwaarschrift ingediend door onder meer de verzoekende partijen.

Onroerend Erfgoed Limburg stelt op 5 april 2012 geen bezwaar te hebben bij de aanvraag.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 17 april 2012 voorwaardelijk gunstig.

Infrax adviseert op 18 april 2012 gunstig.

De provinciale dienst Water en Domeinen adviseert op 4 mei 2012 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 30 mei 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen verleent op 8 juni 2013, op grond van het voorwaardelijk gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De verzoekende partijen tekenen samen met tien andere belanghebbenden tegen deze beslissing op 3 juli 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 september 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de hoorzitting van 4 september 2012 beslist de verwerende partij op 11 oktober 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens de op het bijgaande plan aangeduide werken en onder de voorwaarde dat de groenaanleg overeenkomstig het plan wordt uitgevoerd in het eerstvolgende plantseizoen nadat van deze vergunning gebruik mag worden gemaakt.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Voorafgaandelijk

1.

Met een beschikking van 5 februari 2013, genomen op grond van artikel 4.8.14, §1 VCRO, stelt de Raad als volgt vast dat het beroep op het eerste gezicht niet tijdig en dus kennelijk niet-ontvankelijk lijkt:

“ ...

Krachtens artikel 4.8.11, §2 VCRO in samenlezing met artikel 4 Procedurebesluit worden de beroepen bij de Raad ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen die ingaat, voor wat betreft de vergunningsbeslissingen, hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is, hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen.

De verzoekende partijen tekenden bij de verwerende partij administratief beroep aan. Overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste VCRO betekent de verwerende partij de bestreden beslissing van 11 oktober 2012 met een beveiligde zending aan de indiener van het beroep en dat binnen een ordetermin van 10 dagen.

De Raad kan op basis van de stukken waarover hij beschikt, enkel vaststellen dat een zendingsbrief (overtuigingsstuk 98), met in bijlage een afschrift van het besluit van de deputatie, gericht aan de advocaat van verzoekende partijen en gedagtekend op 12 oktober 2012, verstuurd werd met een aangetekende brief van 18 oktober 2012 en door de diensten van Bpost op zijn adres werd aangeboden op 19 oktober 2012.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift bij de Raad werd ingediend met een aangetekende brief van 4 december 2012. Op het eerste gezicht lijkt het beroep dan ook niet tijdig en dus kennelijk niet-ontvankelijk.

...”

2.

In hun verantwoordingsnota conform artikel 4.8.14, §2 VCRO zetten de verzoekende partijen uiteen:

“ ...

Het standpunt van Uw Raad is blijkens de beschikking gebaseerd op het feit dat de bestreden beslissing van de deputatie via een schrijven van de provincie gedagtekend op 12 oktober 2012, met een aangetekend schrijven van 18 oktober 2012, door de diensten van de Post op 19 oktober 2012 werd aangeboden op het adres van de raadsman van huidige verzoekende partijen en dat het verzoekschrift houdende het beroep tot nietigverklaring werd ingediend bij aangetekend schrijven van 4 december 2012.

Deze redenering is niet onbegrijpelijk, maar berust op een vergissing.

...

De natuurlijke personen die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen konden ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, en aldus de indieners van het beroep, waren i.c. mevrouw H.M.J. SMEETS en mevrouw R. ALBRECHTS, niet hun raadsman.

De bestreden beslissing had derhalve door de provincie aan mevrouw H.M.J. SMEETS en mevrouw R. ALBRECHTS moeten worden bezorgd, niet hun raadsman, ... en die kennisgeving zou de termijn van 45 dagen doen aanvatten.

In het verleden deed de deputatie die kennisgeving aan mevrouw H.M.J. SMEETS trouwens wel (stuk 100).

Er is i.c. echter door de provincie geen kennisgeving aan mevrouw H.M.J. SMEETS en mevrouw R. ALBRECHTS gebeurd van de beslissing d.d. 11.10.12.

...

Het beroep tot nietigverklaring is dan ook wel degelijk ontvankelijk ratione temporis.

...

Ook de Raad van State oordeelde benadrukte reeds de vereiste van uitdrukkelijke woonplaatskeuze bij de raadsman opdat er van rechtsgeldige betekening op diens adres in een administratieve procedure sprake kan zijn (zie R.v. St., nr. 214.653, 15.07.2011, overweging 42).

Uiterst ondergeschikt, ...

De raadsman van verzoekers heeft de kennisgeving niet op 19.10.12 ontvangen. Zoals in de beschikking gaat het slechts om een aanbieding. Er kan dan ook niet worden uitgegaan van de piste dat 20.10.12 de eerste dag zou geweest zijn van de termijn van 45 dagen.

...

In de mate dat aangenomen zou worden dat voor de toepassing van art. 4.7.21, 4.7.23 en 4.811 VCRO ook een kennisgeving op het adres van de raadsman van de indieners van het beroep de kortere termijn van 45 dagen zou doen aanvatten, zelfs indien er in de administratieve beroepsprocedure geen keuze van woonplaats geschiedde op het adres van deze raadsman, menen de verzoekende partijen dat de regelgeving strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Zij vorderen dan ook volgende prejudiciële vraagstelling:

“Schenden de artikelen 4.7.21, 4.7.23 en 4.8.11 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, rekening houdend met artikel 1 van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen van 24.07.2009, zoals gewijzigd, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de interpretatie dat voor de toepassing van de hoger vermelde bepalingen ook een kennisgeving vanwege de deputatie op het adres van de raadsman van de indieners van het beroep de - in vergelijking met wat gold en nog steeds geldt voor de annulatieprocedure voor de Raad van State, d. i. een vervaltermijn van 60 dagen - kortere vervaltermijn van 45 dagen voor het aanhangig maken van het annulatieberoep bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen zou doen aanvatten, zelfs indien er in de administratieve beroepsprocedure geen keuze van woonplaats geschiedde op het adres van de raadsman?”

...”

3.

Met een beschikking van 3 april 2013, genomen op grond van artikel 4.8.14, §3, derde lid VCRO, besluit de Raad dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is en dat de procedure wordt voortgezet.

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij repliceert hierop als volgt:

“ ...

Ons college is evenwel van mening dat het verzoek tot nietigverklaring onontvankelijk is, om de hieronder uiteengezette redenen.

Uw Raad heeft weliswaar in de hierboven vermelde beschikking van 3 april 2013 geoordeeld dat het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk is, maar ons college wenst niettemin een exceptie van onontvankelijkheid op te werpen van het beroep tot nietigverklaring in het kader van de huidige normale procedure voor uw Raad. Deze mogelijkheid wordt expliciet bevestigd in de parlementaire voorbereiding van het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de VCRO, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft. Aangezien enkel de verzoekende partij zich kan verweren in het kader van een procedure tot vereenvoudigde behandeling (via de "verantwoordingsnota"), is uitdrukkelijk toegelicht dat de verwerende partij, ingeval van een voortzetting conform de gewone procedure, alle mogelijkheden behoudt om haar standpunt uiteen te zetten in het verdere verloop van de procedure (zie VI. Parl., 2011-2012, stuk nr. 1509/3, blz. 9).

De exceptie van onontvankelijkheid is gesteund op de laattijdigheid van het ingediende verzoekschrift en wordt als volgt onderbouwd:

- het bestreden besluit van ons college werd volkomen wettig en in alle redelijkheid op 18 oktober 2012 afgegeven voor betekening aan Mr. Andy Beelen, optredend als raadsman van de omwonenden-belanghebbenden
- het administratief beroep werd immers ingediend door Mr. Beelen namens derde-belanghebbenden, waarbij Mr. Beelen uitdrukkelijk in het kader van de administratieve beroepsprocedure voor ons college is opgetreden als raadsman voor de in totaal 12 in het beroepschrift vermelde omwonenden; in het beroepschrift is uitdrukkelijk gesteld dat Mr. Beelen "zicht richt tot (de deputatie) als raadsman" van zijn 12 "cliënten" en optreedt "voor beroepers"
- het ontbreken in het administratieve beroepschrift van een uitdrukkelijke melding van "woonplaatskeuze" bij Mr. Beelen, zoals overigens en i.t.t. de procedure voor uw Raad niet voorgeschreven is in de administratieve beroepsprocedure, verhindert niet dat ons college wettig en in alle redelijkheid bij de verdere behandeling van het beroepschrift briefwisseling richt aan de advocaat die uitdrukkelijk heeft gesteld op te treden voor de beroepsindieners en ook namens deze beroepsindieners briefwisseling voert met ons college; dergelijke handelwijze is overigens ook aanvaard door de Raad van State, die stelt dat de betekening aan de raadsman in die omstandigheden moet worden geacht aan de beroepsindieners zelf te zijn gedaan (zie R.v.St., nr. 220.060, 28 juni 2012)
- Mr. Beelen heeft er trouwens nooit enig bezwaar tegen geformuleerd dat de brieven die eveneens werden verstuurd in het kader van de behandeling van het ingediende beroepschrift werden gericht aan hem, op zijn adres; verwezen kan worden naar de brief van 6 juli 2012 van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar aan Mr. Beelen i.v.m. de ontvangst van het beroepschrift, de brief van 20 juli 2012 van diezelfde ambtenaar i.v.m. de mededeling van ontvangst van het gemeentelijk dossier en het in onderzoek nemen van het beroepschrift en de brief van 1 augustus 2012 van diezelfde ambtenaar aan Mr. Beelen waarbij hij wordt in kennis gesteld van het precieze tijdstip van de zitting waarop hij (en/of zijn cliënten) gehoord zouden worden over het beroep
- Nu, in het kader van een poging tot verantwoording voor de laattijdigheid van zijn verzoekschrift, beweren dat het bestreden besluit waarbij uitspraak wordt gedaan over het ingediende beroep niet aan hem, op zijn adres, maar aan de twaalf beroepsindieners individueel moest worden betekend, bij gebreke van formele woonplaatskeuze, getuigt dan ook niet alleen van inconsistentie, maar ook van

onredelijkheid en onbehoorlijkheid; ook op de burger (zeker wanneer deze wordt vertegenwoordigd door een advocaat) rust er een verplichting tot behoorlijk handelen (beginsel van behoorlijk burgerschap)

- op geen enkel moment heeft ons college enige indicatie gekregen dat Mr. Beelen niet langer de door de omwonenden aangestelde raadsman was die de administratieve beroepsprocedure voor hen opvolgde, zodat in alle wettigheid en redelijkheid ook het bestreden besluit kon worden toegestuurd per beveiligde zending naar Mr. Beelen, die in de hele procedure en gedurende deze hele procedure is opgetreden als raadsman voor de beroepers (en zelfs nu tot op heden voor uw Raad ook nog steeds)
- ons college merkt trouwens op dat in andere beroepsdossiers waarin Mr. Beelen is opgetreden voor derde-belanghebbenden ook nooit enig protest is geformuleerd door Mr. Beelen tegen de kennisgeving per beveiligde zending van het besluit van de deputatie over het beroepschrift op zijn adres, ook al werd er hier ook geen woonplaatskeuze gedaan in het kader van de administratieve beroepsprocedure; ons college kan desgewenst nog overtuigingsstukken terzake overmaken aan uw Raad
- op grond van artikel 4.7.23, §3 VCRO, dat stipuleert dat een afschrift van de beslissing binnen een ordetermin van 10 dagen per beveiligde zending bezorgd wordt aan de “indiener van het beroep” en rekening houdende met het voorgaande is het bestreden besluit dan ook wettig en in alle redelijkheid betekend aan Mr. Beelen als raadsman optredend voor zijn cliënten; de betekening aan de raadsman wordt geacht in de geschetste omstandigheden aan de beroepsindieners te zijn gedaan
- de beroepstermijn van 45 dagen voor uw Raad gaat in zulk geval, op grond van artikel 4.8.11, §2 VCRO, in “de dag na de betekening”
- onder “betekening” wordt, overeenkomstig artikel 4, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, verstaan “de aanbieding van de beveiligde zending”; hierbij is bepaald dat 1. als de betekening gebeurt door een aangetekend schrijven, de datum van aanbieding door de postdiensten geldt, niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip en 2. de betekening, behoudens bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, wordt geacht plaats te vinden de werkdag na de datum van poststempel van de aangetekende brief
- in casu vond de betekening plaats op 19 oktober 2012, de werkdag na de datum van poststempel, en is de beroepstermijn van 45 dagen ingegaan op 20 oktober 2012, zijnde “de dag na de betekening”; Mr. Beelen heeft immers op geen enkele wijze omstandigheden aangevoerd (ook niet in zijn verantwoordingsnota) die erop zouden wijzen dat de bewuste aangetekende zending niet op 19 oktober 2012 zou zijn aangeboden op zijn adres
- de laatste dag om per beveiligde zending het beroepschrift in te dienen bij uw Raad was dus 3 december; het verzoekschrift ingediend per aangetekende brief van 4 december 2012 is dus laattijdig ingediend
- de beroepstermijn van 45 dagen is van openbare orde en zelfs een overschrijding met één dag ervan, moet rechtens leiden tot de onontvankelijkheid van het beroep.
Het beroep is dan ook laattijdig ingediend en onontvankelijk.”

2.

De tussenkommende partij stelt dat zij zich volledig kan aansluiten bij de door verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid.

3.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat uit de toepassing van de artikelen 4.7.21 en 4.7.23 VCRO en artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake

stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, volgt dat de kennisgeving aan de raadsman van H.M.J. SMEETS en mevrouw R. ALBRECHTS, indieners van het beroep, de vervalt termijn van 45 dagen niet deed aanvatten en zeker niet op 19 oktober 2012.

Met betrekking tot het arrest nr. 220.060 van de Raad van State dat de verwerende partij aanhaalt, merken de verzoekende partijen op dat dit arrest geen betrekking heeft op een beslissing van de deputatie, maar dat het in dat arrest gaat om een beslissing waarvoor er geen bekendmakings- en betekeningsplicht gold.

Zij stellen eveneens dat, anders dan verwerende partij pretendeert, er in dit administratief beroep nooit enige keuze van woonplaats op het adres van de raadsman van de verzoekende partijen is gedaan, laat staan een uitdrukkelijke.

Beoordeling door de Raad

1.

Overeenkomstig artikel 4.8.11, §2, 1° VCRO worden de beroepen bij de Raad ingesteld binnen een vervalt termijn van vijfenveertig dagen die, wat betreft vergunningsbeslissingen, ingaat hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is, hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking in alle andere gevallen.

Artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO bepaalt dat een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing binnen een ordetermin van tien dagen per beveiligde zending aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager wordt bezorgd.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partijen de indieners van het administratief beroep zijn en dat de bestreden beslissing aan hen betekend diende te worden. De vervalt termijn waarbinnen de verzoekende partijen bij de Raad een beroep konden instellen, ging derhalve in de dag na de betekening van de bestreden beslissing.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan de raadsman van de verzoekende partijen betekend werd met een aangetekende brief van 18 oktober 2012.

Overeenkomstig artikel 4, §3 van het Procedurebesluit moet onder betekening worden begrepen, de aanbieding van de beveiligde zending, die, behoudens bewijs van het tegendeel, wordt geacht plaats te vinden de werkdag na de datum van de poststempel van de aangetekende brief. Als de betekening gebeurt door een aangetekend schrijven, geldt de datum van aanbieding door de postdiensten, niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip.

Uit het administratief dossier blijkt dat de beveiligde zending door de diensten van Bpost op het adres van de raadsman werd aangeboden op 19 oktober 2012.

De vervalt termijn van vijfenveertig dagen om bij de Raad beroep in te stellen, ving dus aan op zaterdag 20 oktober 2012 om te eindigen op maandag 3 december 2012.

De verzoekende partijen hebben hun verzoekschrift bij de Raad ingediend met een aangetekende brief van 4 december 2012. Dit is buiten de voorziene vervalt termijn van vijfenveertig dagen.

2.

De verzoekende partijen voeren in hun verantwoordingsnota aan dat in strijd met artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO de bestreden beslissing alleen betekend werd aan hun raadsman. De verwerende partij had de bestreden beslissing niet aan hun raadsman moeten betekenen maar aan henzelf, die de indieners van het administratief beroep zijn. Volgens de verzoekende partijen is de vervaltermijn van vijfenveertig dagen daardoor niet ingegaan.

De verzoekende partijen wijzen er bijkomend op dat zij in hun administratief beroepschrift nergens keuze van woonplaats hebben gedaan op het kantoor van hun raadsman.

3.

Samen met de verzoekende partijen stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing alleen aan de raadsman van de verzoekende partijen, met name advocaat Andy BEELEN, werd betekend en niet aan de verzoekende partijen zelf.

De Raad volgt de verzoekende partijen evenwel niet wanneer zij stellen dat de vervaltermijn van vijfenveertig dagen niet is aangevat omdat de bestreden beslissing niet aan hen werd betekend maar alleen aan hun raadsman.

Uit het administratief beroepschrift blijkt dat advocaat Andy BEELEN in de administratieve beroepsprocedure optreedt als raadsman van (onder meer) de verzoekende partijen. Het administratief beroepschrift wordt ook uitsluitend ondertekend door advocaat Andy BEELEN “voor beroepers”, zodat dient te worden aangenomen dat advocaat Andy BEELEN namens (onder meer) de verzoekende partijen het administratief beroep heeft ingediend.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verwerende partij ook doorheen de administratieve beroepsprocedure rechtstreeks briefwisseling heeft gevoerd met de raadsman van de verzoekende partijen, onder andere inzake de bevestiging van de ontvangst en van de tijdigheid van het administratief beroepschrift, en de bevestiging van het plaatsvinden van en van de uitnodiging voor de hoorzitting.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij of hun raadsman enig bezwaar hebben geuit tegen de rechtstreekse briefwisseling van de verwerende partij met hun raadsman. Zij verwijzen wel naar rechtstreekse kennisgevingen door de verwerende partij aan de eerste verzoekende partij van eerdere beslissingen van de verwerende partij, maar deze kennisgevingen hebben geen betrekking op de administratieve beroepsprocedure die geleid heeft tot de bestreden beslissing en zijn dus niet relevant.

De verzoekende partijen kunnen zich niet beroepen op het feit dat zij in hun administratief beroepschrift geen woonplaatskeuze gedaan hebben op het kantoor van hun raadsman, niet in het minst omdat noch de VCRO, noch het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen de indieners van het administratief beroep een verplichting oplegt om uitdrukkelijk woonplaats te kiezen.

Een kennisgeving aan een lasthebber gaat door voor een kennisgeving aan de betrokkene zelf, wanneer op goede gronden kan worden aangenomen dat de betrokkene hem als lasthebber heeft aangesteld om zijn belangen te behartigen.

Een advocaat die tot bewijs van het tegendeel moet worden vermoed gemachtigd te zijn om een beroepschrift te ondertekenen namens de verzoekende partijen, wordt ook vermoed gemachtigd te zijn om namens zijn cliënten kennis te krijgen van het resultaat van de beroepsprocedure.

Uit de gegevens van het dossier blijkt niet dat er reden was in hoofde van de verwerende partij om te twifelen aan het bestaan van het mandaat.

De Raad stelt overigens vast dat advocaat Andy BEELEN ook in de (jurisdictionele) procedure bij de Raad optreedt als raadsman van de verzoekende partijen. Als wettelijke vertegenwoordiger van de verzoekende partijen heeft hij namens de verzoekende partijen beroep ingediend bij de Raad. Door de betekening van de bestreden beslissing op het adres van zijn kantoor, was hij tijdig in kennis gesteld van (de inhoud van) de bestreden beslissing.

Het feit dat de bestreden beslissing niet werd betekend aan de verzoekende partijen zelf, heeft dan ook niet tot gevolg dat de termijn om beroep in te stellen bij de Raad, in hoofde van de verzoekende partijen niet is begonnen lopen.

In het licht van de gegeven omstandigheden oordeelt de Raad dat de betekening van de bestreden beslissing aan de raadsman van de verzoekende partij doorgaat voor een betekening aan de verzoekende partijen, zijnde de indieners van het administratief beroep, zelf.

4.

De verzoekende partijen kunnen niet op goede gronden aanvoeren dat 20 oktober 2012 niet de eerste dag van de vervaltermijn was, omdat de raadsman van de verzoekende partijen de bestreden beslissing niet ontvangen zou hebben op 19 oktober 2012.

Zoals hierboven vermeld bepaalt artikel 4, §3, tweede lid van het Procedurebesluit dat, als de betekening gebeurt door een aangetekend schrijven, de datum van aanbidding door de postdiensten geldt en niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip.

De verzoekende partijen betwisten niet dat de aanbidding op 19 oktober 2012 gebeurde.

5.

De verzoekende partijen vragen ten slotte om de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

“Schenden de artikelen 4.7.21, 4.7.23 en 4.8.11 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, rekening houdend met artikel 1 van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen van 24.07.2009, zoals gewijzigd, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de interpretatie dat voor de toepassing van de hoger vermelde bepalingen ook een kennisgeving vanwege de deputatie op het adres van de raadsman van de indieners van het beroep de - in vergelijking met wat gold en nog steeds geldt voor de annulatieprocedure voor de Raad van State, d. i. een vervaltermijn van 60 dagen - kortere vervaltermijn van 45 dagen voor het aanhangig maken van het annulatieberoep bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen zou doen aanvatten, zelfs indien er in de administratieve beroepsprocedure geen keuze van woonplaats geschiedde op het adres van de raadsman?”

De verzoekende partijen vragen een vergelijking van de termijn van vijfenveertig dagen voor het indienen van een beroep bij de Raad met de termijn van zestig dagen voor het indienen van een beroep bij de Raad van State, in de interpretatie dat de betekening van de beslissing in de zin van artikel 4.7.23 VCRO aan de beroepindiener de beroepstermijn doet aanvatten ook als die betekening gebeurt aan de raadsman die het administratief beroep heeft ingediend.

Het Grondwettelijk Hof is in een arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 reeds overgegaan tot een vergelijking van de termijn van zestig dagen voor het aanhangig maken van een beroep bij de Raad van State, op grond van artikel 14, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, met de toenmalige termijn van dertig dagen voor een beroep bij de Raad die was voorzien in de VCRO. In dat arrest besliste het Grondwettelijk Hof tot de vernietiging van het toenmalige artikel 4.8.16, §2, 1°, b), 2°, b) en 3°, b) VCRO.

De toenmalige beroepstermijn van dertig dagen werd op zich beschouwd door het Grondwettelijk Hof echter niet in vraag gesteld.

Het was de combinatie van deze termijn met de aanwending van een aanplakking als referentiepunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden, die geleid heeft tot een vernietiging.

Het Hof stelde dat dergelijke vermindering van de beroepstermijn tot gevolg heeft dat belanghebbenden slechts over een beperkte tijd beschikken om kennis te nemen van de aanplakking om in voorkomend geval een beroep in te stellen. Volgens het Grondwettelijk Hof legde dit een onevenredig strenge verplichting tot waakzaamheid op en houdt de bedoelde termijn van dertig dagen een onevenredige beperking in van het recht op toegang tot de rechter.

Na het arrest nr. 8/2011 heeft de decreetgever beslist om de beroepstermijn te verlengen van dertig naar vijfenveertig dagen. De memorie van toelichting bij het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de VCRO verwijst naar het arrest nr. 8/2011 en naar het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State (Stukken VI. Parl, 2010-11, nr. 1171/1, 10-11):

“ ...

Aangezien het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat het voormelde aanvangspunt van de beroepstermijn, samen genomen met de verkorting van de termijn van zestig naar dertig dagen een onevenredige beperking inhoudt van het recht op toegang tot de rechter, is het noodzakelijk de beroepstermijn te verlengen. Een beroepstermijn van 45 dagen lijkt hierbij redelijk. Het kan immers worden aangenomen dat een termijn van 15 dagen vanaf de aanplakking of de opname in het vergunningenregister volstaat om de inhoud van de beslissing te consulteren op het gemeentebestuur. Vervolgens rest de belanghebbende nog een redelijke termijn van dertig dagen om een verzoekschrift op te stellen.

In haar advies nr. 49.397/1 van 7 april 2011 stelt de Raad van State dat met deze benadering ingestemd kan worden, onder meer ermee rekening houdende dat de beroepstermijn van dertig dagen en de aanwending van de voormelde bekendmakingsvormen als referentiepunt voor de berekening van die termijn, elk afzonderlijk beschouwd, door het Hof niet in vraag zijn gesteld. De lengte van de beroepstermijn dient mee te worden bekeken in het licht van de wachttermijn van 36 dagen vooraleer gebruik kan worden gemaakt van een vergunning die in laatste administratieve aanleg werd verleend (artikel 4.7.23, §5, en artikel 4.7.26, §4, VCRO).

...”

In de prejudiciële vraag die de verzoekende partijen aan het Grondwettelijk Hof wil laten stellen, gaat zij er ten onrechte van uit dat een kortere termijn dan zestig dagen zoals geldt voor de annulatieprocedure voor de Raad van State een inbreuk uitmaakt op artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Zoals vermeld, oordeelde het Hof in het arrest nr. 8/2011 dat de lengte van de beroepstermijn (toen beperkt tot dertig dagen), op zich genomen, geen onevenredige beperking

inhield van het recht op toegang tot de rechter. Er is dan ook geen reden om een prejudiciële vraag te stellen zoals gevraagd door de verzoekende partijen wat betreft de vergelijking van de beroepstermijn van vijfenveertig dagen voor de Raad met de beroepstermijn van zestig dagen voor de Raad van State.

Overigens betreft het in dit geval geen bekendmaking door middel van een aanplakking, maar een betekening die rechtstreeks aan de raadsman gebeurde, zodat hij onmiddellijk kennis had van de inhoud van de beslissing. In dergelijke omstandigheid is er geen sprake van een beperking van het recht op toegang tot de rechter.

Wat het element van de woonplaatskeuze betreft, blijkt niet dat de gecoördineerde wetten van de Raad van State terzake een andere regeling zouden bevatten dan de VCRO, zodat niet valt in te zien hoe een ongelijkheid zou kunnen bestaan. Zoals reeds gesteld onder randnummer 3 bevat de procedureregeling van het administratief beroep ook geen verplichting voor de beroepindieners om een uitdrukkelijk woonplaats te kiezen. In zoverre de vraag betrekking heeft op artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, is deze bepaling geen wetskrachtige norm in de zin van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 'op het Grondwettelijk Hof' waarover dit rechtscollege bij wege van arrest uitspraak kan doen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen bestaat er geen noodzaak om in te gaan op het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

6.

De Raad oordeelt dat het beroep laattijdig werd ingesteld en dus onontvankelijk is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba MAXIM PALACE is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 12 april 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO	voorzitter van de zesde kamer,
	met bijstand van
Ben VERSCHUEREN	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Karin DE ROO